

לתפקיד סגן-שר?

אינן להם כל קשר למפד"ל או לצעיריה. העסקים של צמד הנוכלים וההלוואות שחילקו באמצעות זבולון המר, פעלו כי שורה עד אמצע שנת 1970. אז הסתבר כי הפסדיו של שפירא בעסקים שניסה לעי שות בכספי המפקדים בחברתו, הם גדול לים מדי. החברות שבבעלותו התמוטטו. בית-המשפט מינה מפרק שהחל לחקור את עסקיהם של שפירא ובלומברג. ככל שהחקירה התעמקה כך גדל המיסתורין. למרות שדרכונו של אחיון שר-הפנים נלקח ממנו והוצא נגדו צו-עיקוב יציאה הוא הצליח לצאת באורח מיסתורי לי ארצות-הברית. כתובתו בארצות-הברית



הנוכח זהו שמואל שפירא, אחיינו של שר הפנים המנוח משה חיים שפירא, שהוציא ממפי קידים קטנים כמיליון ל"י אותם הפסיד בעסקות מפוקפקות. שפירא הצליח ל' המלט לחו"ל למרות שדרכונו הוחזר.

נמסרה למשטרה אך זו לא עשתה דבר כדי לתבוע את הסגרתו לישראל והעמדתו לדין כאן באשמת הונאת אלפי מפקדים קטנים. במסדר לידיו את כל הסכנותיהם שהסתכמו בסך מיליון ל"י ויותר. בפסקדינה של השופטת חנה אבנור מובעת תמיחה על התנהגותה זו של ה' משטרה. תמיחה נוספת של השופטת מת' יחסת לשאלה מדוע הפסיקה בשעתו ה' משטרה את חקירת הפרשה. למרות ה' לונות שהוגשו לה על-ידי מפקדים שחשו ברמאות. כך, למשל, לא חקרה המשטרה את עורכי-הדין צבי טמיר על חלקו ב' פרשה, בטענה ה' בשעה שנוערכה החקירה בשנת 1970 הוא היה בשירות המילואים. בפסקדינה שניתן השבוע מציינת השר פטת כי יש להניח שמאז כבר הסתיים שירות המילואים של עורכי-הדין טמיר ואילו המשטרה טרם מצאה לנכון לחקור אותו.

כולם יושבים

ת מיהות אלה, המלוות את פסקיה דין, יכולות להיות מובנות יותר כא' שר מתברר מי הם האישים הקשורים ב' פרשה. שמואל שפירא היה אחיינו של שר חשוב בממשלה. גם עורכי-הדין צבי טמיר אינו קוטל קנים. הוא שותף במשרדו של רוברטו אהרון, מראשי ה' מפלגה הליברלית. מעמדם של זבולון המר ודניאל ורמוס כעסקנים נכבדים במפד"ל, טיהר גם אותם מכל חשד. נראה שבגלל זה העריע המשטרה ב' שעתו לא להעמיק לחקור בפרשה ולסגור את התיק. גם מפרק החברות של שפירא ובלומברג, עורכי-הדין זן ברחיים, לא צ' לית על היותו לעיין בתק החקירה ה' משטרתית. למכתבים ששלח אל זבולון המר, בהם תבע כי יסייע לפתור את בעיית החזרת הכספים לנושים, בשל קשריו עם בלומברג, קיבל ברחיים תשובה בצורה מכתב המאיים בתביעה משפטית. אבל סוף טוב, הכל טוב: שלום בלומ' ברג ישב שלוש שנים בכלא; שפירא יושב בישיבה בארצות-הברית, וזבולון המר ישב, ככל הנראה למרות כל ההתנגדויות, על כסאו של סגן שר-התיגון.

במדינה

עתונות

הטלוויזיה הירדנית

למען ילדי ישראל

לוח מישדרי הטלוויזיה

הירדנית הגיע כבר

לעיתוני ישראל.

מי שבאמת צריך לקבל את אגרת הטלוויזיה, זה הירדנים! קבעו לאחרונה ישראלים רבים.

היו כאלה שידעו את העובדה מומן. באה שבייתה עובדי ההנדסה במישרד ה' תיקשורת, האירה את עיניהם של רבים נוספים.

הם גילו את ערוץ שש המפורסם. הגל, בו משדרת ירדן ערב-ערב באנגלית, את כל הרעות החולות של השידורים ה' ישראליים. ללא ימרות, ובלי תסביכי עצי מאות, משדרים הירדנים סרטים זרים קנויים, רובם חדישים. האחד משוכח ממישנה.

פתרון מבריק. זריות ראויה לשבח גילה היומון הישראלי באנגלית - ג'רו' 20 פוטו. שפירסס במוטפו השבועי האחר רון רשימה מעודכנת של שידור השבוע בערוץ הירדני.

אלא מאי? העיתון, ההולך בתלמי מפא"י מזה שנים, עם השפעה ניכרת של רפ"י, לא אור אומץ לפרסם את לוח השי' דורים כמודעה רגילה. סוף-סוף ירדן היא מדינה אויבת, על אף חציית השעה היר' מית של שידורים בעברית.

הפיתרון המבריק שמצאו עורכי העי' תון: הלוח התפרסם במדור מכתבי ה' קוראים. בסופו של המכתב, מבקש הקורא האלמוני מהקוראים האחרים שיש' תמשו בלוח, לשלוח תרומה בסך 10 ל"י לקרן-צמצועים לילדים נצרכים, שהקים היומון לקראת חנוכה.

טלוויזיה

חידת מתח בלשית

האם נפל ישעיהו בן-יפורת

במלכות שטמנו דן

מנהגי הטלוויזיה?

פרשת התפוטרוו של מנחה תוכנית הטלוויזיה השעה השלישית, ישעיהו בן-יפורת, הוסיפה השבוע להסעיר את עוב' די הטלוויזיה המושבתים מאונס. אלא ש' במקום להתבהר, הלכה הפרישה והסתב' כה, עד שדמתה לסרט מתח. מהסוג המוק' רן בטלוויזיה עצמה.

בפרשה זו באו לידי גילוי שיטות-עבור דה פסולות, המובילות לכך שכמעט ואי אפשר לבקר את האמת על עניין כלשהו בלא מחקר לעומק. קיימות גירסות כלי כך שונות וסתורות על כל מאורע. עד כי יש צורך לבחור באחת מהן בלי אפי' שרות למצוא את שביל הוהב.

בירור נרחב יותר דומה לקילוף בצל - קליפה אחרי קליפה יורדת, עד שמגיעים לגרעין כלשהו - וגם אז ספק אם אין קליפות נוספות.

מי נתן את ההוראה לפטר את ישעיהו בן-יפורת?

בן-יפורת? נמסר על-ידי המפיק הבכיר, אביטל מוסינזון, שהוועד המנהל החליט לפטרו. כשפנה בן-יפורת ליו"ר רשות השי' דור, וולטר איתן, ולמנהל הטלוויזיה, ישעיהו תדמור, הכחישו שניהם את הדבר בתוקף. מסקנתו ההגיונית של בן-יפורת: מוסינזון שיקר לו.

מה היה באמת? בוועד המנהל התקיים ויכוח, ובו הביעו חמישה מבין ששת ה' חברים הנוכחים את דעתם שצריכים לפטר את בן-יפורת. שום הצבעה לא נערכה. שבוע לאחר-מכן נשאל תדמור אם בוצ' עה ההחלטה - שלא נתקבלה רשמית. תדמור הודה שלא, ואז החליט מנכ"ל הרשות, שמואל אלמוג, להודיע לבן-יפורת מייד על הפסקת עבודתו. לפי מה? לפי מה שנקרא לאחר-מכן "סיכום" - כלור' מר, אם כי לא הוחלט דבר. העובדה שרוב המתווכחים הביעו דיעה בזכות הפיטורין, זוהי דיעה מחייבת.

זהו נוהל מוזר ביותר במיפעל כלשהו, ולא כל שכן ברשות ממלכתית. טישטוש עקבות. לא פחות מוזר



מפיק בכיר מוסינזון

למסור - או לא למסור

זהו פרום מילגתי מובהק - ותמורת פירוורים שמקבלות גם מילגות האופר' ויציא, הן נותנות את היד להשתלטות המע' רך על מכשיר חיוני זה.

הסתדרות

בהסתדרות. כמו בכנסת

הנויפה מגיעה לנו, הודה בן-אהרון.

זו היא נויפה המגיעה לנו ביותר. הודה יצחק בן-אהרון.

הנויפה עליה דיבר מזכיר ההסתדרות היתה כלולה בדבריו של אלכס מסיס, חבר הוועד-הפועל של ההסתדרות. שהציע לי בטל את הדיון שנקבע בסעיף סוגל בונה ודירות להשכרה, לדון במקום זאת ב' מליאת מינהלת חברת העובדים בנושאי ורד ואוטוקרס - חברות שהן בבעלות חלקית של חברת העובדים.

מסיס טען כי היות ומזכיר ההסתדרות העובדים לא המציאה לחברי המינהלה שום חומר-רקע על הנושא לו הוקדשה הישיבה - יש לבטל את הסעיפים שהוצ' עו לסדר-היום ע"י הרוב בהסתדרות. לדון במקום בסעיפים המוצעים.

סיעת גח"ל הצטרפה להצעת סיעת העולם הזה - כוח חדש, וח"כ יורם אריזור אף עלה לבמה כדי לתמוך ב' הצעת מסיס. ברוב של 42 המערך-מפ"ם, נגד 16 קולות גח"ל. העולם הזה - כוח חדש, רק"ח, מק"י, הרשימה הממלכתית, בריתה-שמאל והמרכז-החופשי, החליטה המינהלה להמשיך בדיון כפי שנקבע ב' סדר-היום, אחרי ששמעה את דברי הכי' קורת-העצמית של בן-אהרון.

תקרים. לא היו אלה דברי-ביקורת יחידים שיצחק בן-אהרון השמיע כנגד עצמו - אך התכוון למעשה לחבריו ברוב ההסתדרות. הישיבה כולה נקראה למעי' שה רק אחרי שסיעת העולם הזה - כוח חדש התלוננה בפני ועדת-הביקורת המר' כזיה על אי-קיום סעיפי-התקנון. הודה מזכיר ההסתדרות בדברי הפתיחה שלו: "המוסד לא כונס כדיון. המוסד"ל הועיד מייד ישיבה נוספת. למוסד שלא כונס שנים ארוכות, לשבועיים הקרובים.

תוצאה אחרת של פעולות הסיעה: אחר רי שנציגיה היפנו את תשומת-לב ועדת הביקורת המרכזית אודות אי-מילוי סעי' פי תקנון הוועד-הפועל בקשר לתקציב ה' ההסתדרות, זימנה הוועדה המרכזית מושב שני של המוסד העליון לחודש דצמבר כדי לדון בתקציב.

יהיה זה תקדים ב'52 שנות ההסתדרות. קשה היה, בהקשר זה, שלא לזכור את כניסתה של הסיעה להסתדרות:

חבל על הזמן שלכם, הפטירו או ותיקי ההסתדרות לנציגי סיעת העולם הזה - כוח חדש, כשתפשו אלה לראשונה את מקומותיהם בוועד-הפועל של ההסתדרות ובמחלקות אחרות שלה. "לא תצליחו לש' ונת כאן כלום. כאן אין תקנונים. כאן זו לא הכנסת..."

השבוע, הוכיחה סיעת העולם הזה - כוח חדש כי לסיסמתה - "נעשה להם בהסתדרות מה שעשינו להם בכנסת" - יש כיסוי במציאות.

דרך הביצוע. במיפעל כזה, טבעי הוא שהודעה כזאת להפסיק את פעולתו של מנחה קבוע בתוכנית כה מרכזית - תי' מסר לו בכתב, בחתימת המנכ"ל.

תחת זאת, כדי לטשטש עקבות, ביקש אלמוג מתדמור להודיע לצחי שמעוני להטיל על אביטל מוסינזון להודיע לבן-יפורת בעל-פה על פיטוריו המידיים. אכן, שיטה ממלכתית!

אלא מה? מוסינזון ושמעוני סירבו שני' הם. אחרי דיון נוסף הסכים אלמוג לד' חות את הפיטורין לפברואר הבא. בתנאי שיודיעו על-כך לבן-יפורת מייד - כנגד' אה בתקווה שיכין את הרמז. (ואכן, בן-יפורת נפל בסח זה, התפטר בו במקום לאות מחאה.)

אולם מוסינזון המשיך לטרכ להעביר את ההודעה, ודרש שהיא תימסר בכתב לבן-יפורת, או לפחות למוסינזון עצמו. הלחצים עליו נמשכו, ולבסוף נאלץ למ' סור את ההודעה בעל-פה לבן-יפורת. אם כי ציין באותה שיחה עם בן-יפורת שהוא אישית מתנגד לפיטורין.

אחרי שהעולם הזה ואחרים תקפו את מוסינזון על חלקו בפרשה, מתוך הנחה שמוסינזון עצמו היה שותף להחלטת הפי'



מנחה בן-יפורת

טיוס לא טוב

טורין, דרש מוסינזון השבוע מן הממו' גים עליו לפרסם את האמת. כתוצאה מכך פירסם ישעיהו תדמור חצי-אמת. הוא קיבל על עצמו את כל האחריות, ותוך כדי כך הסתיר כי האחראי האמיתי הוא אלמוג וחבריו בוועד המנהל.

מי הם החברים של הוועד המנהל? הרשימה מרתקת - והיא מסבירה מה קורה ברשות השידור.

חברי הוועד הם: אליהו חסין (אישי' אמנו של יגאל אלון ועוזרו האישי לענייני הסברה), אהרון כידן (אישי-אמונו של פינחס ספיר), נתן שחם (עסקן מפ"ם), חיים קוברסקי (מנכ"ל משרד-הפנים, איש המפד"ל), ד"ר תבין (אישי היות) ויעקוב גרומן (המיפלגה הליברלית). אפילו לל"ע ניתנה פרסיה קטנה מן העוגה: ליצחק ארצי העונקה זכות דיעה מייעצת.